

Jdu již dlouhé dny, a kromě několika toulavých tlup nomádů, stále nikde nepotkávám živou duši. Začínám se cítit osamělý. Znáte ten pocit, jako by jste v širém okolí byla jediná živá duše? Tak takto se právě cítím. Čeká mě ještě několik dní cesty a slovné hradby Kontis bych měl mít na dohled z nedalekých kopců.

Včera v noci jsem se musel ukryvat, neboť jsem narazil na značně divoký kmen nomádů. Viděl jsem zpoza korun stromů, jak pronásledovaly mladou dívku, od pohledu náležející do jiné tlupy. Myslel jsem, že pokud ji chytí, nejdříve ji zneužijí, ale jediné na co mysleli bylo ji zabít, naporcovat a sníst. Kam ten svět spěje, když mladičká dívka skončí takto. Škoda, že jsem tu dívku proti přesile nemohl zachránit, mohla se mi hezky odvděčit, chudák malá.